

200703726/1.

Datum uitspraak: 15 juni 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 07/19057 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, van 21 mei 2007 in het
geding tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 6 mei 2007 is appellant in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 21 mei 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 29 mei 2007, hoger beroep ingesteld. Tevens heeft hij daarbij de Afdeling verzocht hem schadevergoeding toe te kennen. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 1 juni 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Het verzoek om schadevergoeding dient reeds hierom te worden afgewezen.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. P.A. Offers, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. C.E.C.M. van Roosmalen, ambtenaar van Staat.

w.g. Offers
Lid van de enkelvoudige kamer

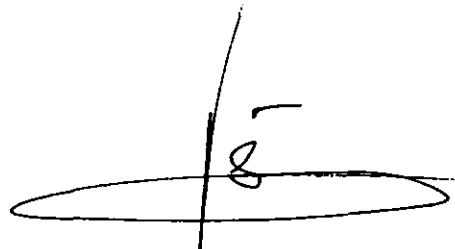
w.g. Van Roosmalen
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 15 juni 2007

53-550.

Verzonden: **15 JUNI 2007**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Postadres Postbus 269
8901BB LEEUWARDEN

• Friesland

Regio Friesland
Korpsonderdeel 2 Divisie algemene ondersteuning
Behandeld door T.E. Van der Wijk
Telefoon 058 - 880 85 85
Fax 058 - 880 88 44
V-nummer / Zaak / Zaak - 04/05/2007
Datum 04/05/2007
Onderwerp M110-A Maatregel van Bewaring

Maatregel van Bewaring

Ik, ondergetekende,

Ties Enne Van der Wijk, Inspecteur van het regionaal politiekorps Friesland,
belast met het toezicht op vreemdelingen, tevens hulpofficier van justitie, leg met het oog op de
uitzetting aan

de vreemdeling, zich noemende:

Achternaam	:
Voorna(a)m(en)	:
Geboortedatum	:
Geboorteplaats	:
Geboorteland	: Egypte
Nationaliteit(en)	: Egyptische, Egyptische
Geslacht	: mannelijk

de maatregel van bewaring op, zoals bedoeld in artikel 59, eerste lid, aanhef en onder b, van de
Vreemdelingenwet 2000 (aanvraag verblijfsvergunning).

Deze maatregel wordt gevorderd door het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen
zijn om te vermoeden dat betrokkene zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het
feit dat betrokkene

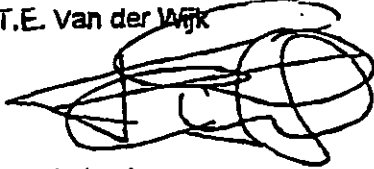
- Niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het
vreemdelingenbesluit 2000
- Geen vaste woon- /verblijfplaats heeft
- Zich niet aangemeld heeft bij de korpschef
- Eerder niet rechtmatig in Nederland verbleven heeft
- onvoldoende middelen van bestaan heeft

De maatregel is opgelegd:

Plaats	: Leeuwarden
Datum	: 06/05/2007
Tijd	: 08:00 uur.

De Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie,
namens de Minister,
de hulpofficier van justitie,
de inspecteur,
T.E. Van der Wijk

Staatssecretaris van
Justitie

Handtekening

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgeraakt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal Intakebureau Vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 512 6736. Hierbij dient gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie 'www.rechtspraak.nl'.

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Nieuw-Zuidwillemsplaats Groningen
Sector Bestuursrecht
Vreemdelingenkamer

Zaaknummer: Awh 07/19057

Uitspraak op het beroep tegen de maatregel van bewaring op grond van artikel 59 van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000), toegepast ten aanzien van de vreemdeling genaamd, althans zich noemende:

geboren op
van Egyptische nationaliteit,
V-nummer
eiser,
gemachtigde: mr. K.J. Meijer, advocaat te Sint Annaparochie.

1. Ontstaan en loop van het geschil

1.1. De Staatssecretaris van Justitie, hierna verweerder, heeft op 6 mei 2007 aan eiser, die in afwachting is van een beslissing zoals bedoeld in artikel 8, aanhef en onder f, g of h, Vw 2000, met het oog op de uitzetting de maatregel van bewaring opgelegd nu de openbare orde zulks vordert (artikel 59, eerste lid, aanhef en onder b, Vw 2000).

1.2. Eiser heeft hier tegen op 4 mei 2007 beroep ingesteld bij de rechtbank.

1.3. Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken aan de rechtbank toegezonden. De griffier heeft de van verweerder ontvangen stukken aan eiser doorgestuurd en hem in de gelegenheid gesteld nadere gegevens te verstrekken.

1.4. Het beroep is behandeld ter openbare terechtzitting van de rechtbank van 14 mei 2007. Eiser is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door mr. M. Grimm, plaatsvervanger van eisers gemachtigde. Voor verweerder is als gemachtigde verschenen mr. E.B. Rijpma.

2. Rechtsoverwegingen

2.1. In deze procedure dient te worden beoordeeld of de toepassing en tenuitvoerlegging van de maatregel van bewaring in overeenstemming is met de wet en of deze in redelijkheid bij afweging van alle daarbij betrokken belangen gerechtvaardigd is.

2.2. Eiser heeft de rechtbank verzocht de opheffing van de maatregel te bevelen en schadevergoeding toe te kennen.

2.3. Verweerder heeft geconcludeerd tot ongegrondverklaring van het beroep en tot afwijzing van het verzoek om schadevergoeding.

2.3. Verweerder heeft geconcludeerd tot ongegrondverklaring van het beroep en tot afwijzing van het verzoek om schadevergoeding.

Zaaknummer: Awb 07/19057

blad 2

2.4. Op 6 mei 2007 is eiser na zijn strafrechtelijke detentie, in verband met onrechtmatig verblijf in Nederland, overgebracht naar een plaats bestemd voor verhoor, waar hij is opgehouden. Aansluitend is aan hem de maatregel van bewaring opgelegd op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder b, Vw 2000. Gedurende het strafrechtelijke traject is eiser, in aanwezigheid van zijn advocaat, vreemdelingenrechtelijk gehoord.

2.5. De rechtbank stelt vast dat eiser vreemdelingenrechtelijk is gehoord op 4 mei 2007 en op 6 mei 2007 is de maatregel van bewaring opgelegd. Het feit dat de op schriftstelling van de op handen zijnde inbewaringstelling op 4 mei 2007 heeft plaatsgevonden maakt dat eiser er redelijkerwijs van kon uitgaan dat dit besluit tot inbewaringstelling als genomen kon worden beschouwd. Het feit dat uitreiking op 6 mei 2007 heeft plaatsgevonden maakt dit niet anders.

2.6. De rechtbank is van oordeel dat de procedure leidend tot en de wijze van tenuitvoerlegging van de maatregel van bewaring in overeenstemming is met de wet. De bewaring is derhalve niet op die grond onrechtmatig.

2.7. Eiser heeft aangevoerd dat hij sinds 1993 in Nederland woont en is getrouwd met een Nederlandse vrouw. Hij wil niet terug naar Egypte, omdat hij zich heeft bekeerd tot het christendom en daar niet meer veilig kan zijn. Voorts heeft eiser opgemerkt dat hij wel degelijk een vaste woon- of verblijfplaats heeft, namelijk te waar hij sinds enige jaren woont met zijn echtgenote. Op 4 mei 2007 heeft eiser een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd aangevraagd en is daarom van mening dat volstaan kan worden met een lichter middel dan inbewaringstelling. Tevens heeft eiser gesteld dat hij onder het generaal pardon kan vallen.

2.8. Verweerder heeft ter zitting aangegeven dat in de maatregel ten onrechte de grond "geen vaste woon- of verblijfplaats heeft" is opgenomen en dat de overige gronden voldoende zijn. Verweerder ziet geen aanleiding om een lichter middel toe te passen nu eiser heeft aangegeven dat hij niet terug wil naar Egypte en pas op het moment van de inbewaringstelling een asielprocedure is begonnen. Voorts stelt verweerder dat eiser niet onder het generaal pardon zal vallen, omdat hij nu pas een asielaanvraag heeft ingediend.

2.9. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder zich terecht op het standpunt gesteld dat de openbare orde de inbewaringstelling vordert. In de maatregel heeft verweerder het vermoeden van onttrekking aan de uitzetting gebaseerd op de omstandigheid dat eiser niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het Vreemdelingenbesluit 2000, geen vaste woon- of verblijfplaats heeft, zich niet aangemeld heeft bij de korpschef, eerder niet rechtmatig in Nederland verbleven heeft en onvoldoende middelen van bestaan heeft. De vrees is derhalve gerechtvaardigd dat eiser zich aan zijn uitzetting zal onttrekken. Met verweerder oordeelt de rechtbank onder overneming van hetgeen daartoe aangevoerd dat er geen aanleiding is voor toepassing van een lichter middel. Evenmin is aannemelijk geworden dat eiser onder het zogeheten generaal pardon zal vallen.

2.10. Het voortduren van de bewaring is niet onrechtmatig, nu niet is gebleken dat de inbewaringstelling langer zal duren dan de in artikel 59, lid 4, Vreemdelingenwet 2000, gestelde termijn van zes weken.

2.11. Gelet op het voorgaande is het beroep ongegrond en bestaat geen aanleiding om schadevergoeding toe te kennen.

Zaaknummer: Awh 07/19057

blad 3

3. Reslissing

De rechtbank

- verklaart het beroep ongegrond;
- wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus gegeven door mr. H.C.P. Venema en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van P.W. Karsowidjojo als griffier op 21 mei 2007.

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen een week na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage) onder vermelding van 'Hoger beroep vreemdelingenzaken'. Ingevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 van de Algemene wet bestuursrecht is niet van toepassing.

Afschrift verzonden:

21 MEI 2007

ADVOCATENKANTOOR MEIJER

Aan de Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak,
Hoger beroep Vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
3231-C 29 MEI 2007	
ZAAKNR.	200703726
AAN:	V3
BEHANDELD: DD:	PAR:

ADVOCaat & PROCUREUR
mr. K. I. Meijer

BEZOEKADRES
Van Harenstraat 4
9076 BS St. Annaparochie

KORRESPONDENTIEADRES
Postbus 10
9076 ZN St. Annaparochie
T (0518) 40 21 86
F (0518) 40 29 76

Sint Annaparochie, 25 mei 2007

HOGER BEROEP VREEMDELINGENZAKEN

Geachte heer/mevrouw,

Namens geboren op en van Egyptische nationaliteit, thans verblijvende te Soesterberg (3769 ZJ) in het Detentiecentrum Zeist aldaar, te dezer zake woonplaats kiezende te Sint Annaparochie aan de Van Harenstraat 3 (9076 BS) ten kantore van advocaat mr. K.J. Meijer, die te dezer zake door voornoemd tot bepaaldelijk gevolmachtigde is aangesteld teneinde als zodanig namens voornoemd op te treden, deel ik u hierbij mee dat ik heden, daartoe bepaaldelijk gevolmachtigd door voor-noemd,

HOGER BEROEP instel tegen de uitspraak d.d. 21 mei 2007, aan zijn bepaaldelijk gevolmachtigde verzonden op eveneens 21 mei 2007, van de vreemdelingenkamer van de Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Groningen met registratienummer Awh 07/19057, waarbij het namens appellant ingediende beroepschrift d.d. 4 mei 2007, gericht tegen de maatregel van bewaring d.d. 6 mei 2007 op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vw 2000, ongegrond is verklaard en het verzoek om schadevergoeding is afgewezen.

Grief I

Ten onrechte heeft de rechtbank Groningen in strijd met het recht en/of het motiverings- dan wel zorgvuldigheidbeginsel in haar uitspraak, r.o. 2.9, overwogen dat: "Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder zich terecht op het standpunt gesteld dat de openbare orde de inbewaringstelling vordert. In de maatregel heeft verweerder het vermoeden van onttrekking aan de uitzetting gebaseerd op de omstandigheid dat eiser niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het Vreemdelingenbesluit 2000, geen vaste woon- of verblijfplaats heeft, zich niet heeft aangemeld bij de korpschef, eerder niet rechtmatig in Nederland verbleven heeft en onvoldoende middelen van bestaan heeft. De vrees is derhalve ge-

ADVOCATENKANTOOR
— MEIJER —

rechtvaardigd dat eiser zich aan zijn uitzetting zal onttrekken. Met verweerder oordeelt de rechtbank onder verneming van hetgeen daartoe is aangevoerd dat er geen aanleiding is voor toepassing van een lichter middel. Evenmin is aannemelijk geworden dat eiser onder het zogeheten generaal pardon zal vallen."

Toelichting: Appellant merkt op dat er weldegelijk sprake is van een vaste woon- of verblijfplaats, namelijk bij zijn echtgenote op het adres alwaar appellant sinds enige jaren woont. Verweerder heeft deze grond voor de maatregel van bewaring derhalve dan ook ter zitting terecht ingetrokken. Ook al is er thans sprake van een vrijheidsontnemende maatregel, dit wil nog niet zeggen dat bij een opheffing daarvan er in het kader van de asielprocedure van appellant geen toezicht meer op hem zal kunnen worden gehouden, juist omdat bekend is waar appellant woont en verblijft. Voor wat betreft de stelling van appellant dat hij onder het zogeheten generaal pardon behoort te vallen, zij opgemerkt dat appellant reeds sinds 1993 in Nederland verblijft waarvan zeven jaar gehuwd met zijn huidige echtgenote. Appellant stelt dienaangaande dan ook dat het niet alleen van een ongekennde hardheid zou zijn om hem thans uit Nederland te zetten, maar tevens dat een verwijdering van zijn persoon in strijd is met artikel 8 EVRM. Appellant stelt derhalve dan ook dat, nu de rechtbank verweerder ten onrechte in diens stellingen is gevolgd, de bestreden uitspraak behoort te worden vernietigd en dat aan appellant een schadevergoeding dient te worden toegekend voor elke dag dat hij onrechtmatig in vreemdelingenbewaring heeft gezeten danwel zit.

Grief II

Ten onrechte heeft de rechtbank Groningen in strijd met het recht en/of het motiverings- dan wel zorgvuldigheidsbeginsel in haar uitspraak, r.o. 2.10, overwogen dat: "Het voortduren van de bewaring is niet onrechtmatig, nu niet is gebleken dat de inbewaringstelling langer zal duren dan de in artikel 59, lid 4, Vreemdelingenwet 2000, gestelde termijn van zes weken."

Toelichting: Appellant verwijst vooraleerst naar de toelichting van grief I, waarvan de inhoud hierbij als herhaald en ingelast dient te worden beschouwd, en als zodanig dient te worden beschouwd als ware dit eveneens de toelichting op grief II. Voor het overige merkt appellant op dat gesteld noch gebleken is dat de inbewaringstelling inderdaad niet langer dan de in artikel 59, lid 4, Vreemdelingenwet 2000, gestelde termijn van zes weken zal bedragen. De praktijk leert immers dat een vreemdelingenbewaring vaak enkele maanden kan duren alvorens er bekend is of de betrokken vreemdeling al dan niet kan worden uitgezet. Het is niet voor niets dat Nederland met betrekking tot het beleid van vreemdelingenbewaring en/of het uitzetten van (illegale) vreemdelingen (internationaal) een zeer slechte naam heeft. Appellant acht derhalve zijn bewaring dan ook onrechtmatig. Appellant stelt derhalve dan ook dat nu de rechtbank verweerder ten onrechte in diens stellingen is gevolgd, de bestreden uitspraak behoort te worden vernietigd en dat aan appellant een schadevergoeding dient te worden toegekend voor elke dag dat hij onrechtmatig in vreemdelingenbewaring heeft gezeten danwel zit.

ADVOCATENKANTOOR
— — — — — MEIJER —

Grief III

Ten onrechte heeft de rechtbank Groningen in strijd met het recht en/of het motiverings- dan wel zorgvuldigheidbeginsel in haar uitspraak overwogen dat: "(.....) Gelet op het voorgaande is het beroep ongegrond en bestaat geen aanleiding om schadevergoeding toe te kennen."

Toelichting: Appellant verwijst vooraleerst naar de toelichting van grief I en II, waarvan de inhoud hierbij als herhaald en ingelast dient te worden beschouwd, en als zodanig dient te worden beschouwd als ware dit eveneens de toelichting op grief III. Appellant stelt derhalve dan ook dat nu de rechtbank verweerder ten onrechte in diens stellingen is gevolgd, de bestreden uitspraak behoort te worden vernietigd en dat aan appellant een schadevergoeding dient te worden toegekend voor elke dag dat hij onrechtmatig in vreemdelingenbewaring heeft gezeten danwel zit.

REDENEN waarom appellant zich tot u wendt met het verzoek om:

1. het hoger beroepschrift d.d. 25 mei 2007 gegrond te verklaren en rechtdoende;
2. de in hoger beroep bestreden uitspraak d.d. 21 mei 2007 te vernietigen;
3. te bepalen dat de vreemdelingenbewaring van appellant met onmiddellijke ingang zal dienen te worden opgeheven;
4. te bepalen dat aan appellant een schadevergoeding zal dienen te worden toegekend voor elke dag waarop hij (vanaf 6 mei 2007) onrechtmatig in vreemdelingenbewaring gedetineerd heeft gezeten;
5. de Staat te veroordelen in de kosten van deze procedure, daarbij inbegrepen de kosten van appellant voor rechtsbijstand.

Hoopgachtend,

mr. K.J. Meijer

bijlage: - uitspraak rechtbank Groningen d.d. 21 mei 2007 (Awb 07/19057)